

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Constantini, de Barbaris & Britannis victoriae. Cap. XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

tia efferuntur, & gaudio pene inexplicabili propterea complentur, quòd illustri & præclaro imperatore, ne breuissimo quidem temporis momento caruissent, hunc morum vitæque piè & religiose ad virtutem institutæ exitum esse, in imperatore Constantio vniuerso generi mortalium, qui nostra memoria vixerunt, Deus euidenter monstrauit.

Interitus tyrannorum compendiaría commemoratio. CAP. XVII.

FInem autem vitæ aliorum, qui Dei ecclesias bellico quodam more & modo exagitarint, minimè consentaneum iudicauí, quem præsentí sermóni mandarem: neque bonorum memoriám, eorum appositione, qui secus se gesserint in vita, omnino debere cõtaminari. Rerum enim experientia, illis solum, qui ipso oculorum obrutu calamitates cuiusque tyranni aspexerint, quiq; earundem cognitioné auribus acceperint, satis videtur esse ad vitam modestius deinceps sanctiusque moderandam.

Quòd diuino consilio Constantinus imperium consequutus sit. CAP. XVIII.

Sic igitur Constantinum talis parentis satù editum, principem & imperatorem, Deus omnium author, & totius mundi gubernator, suo solum arbitrio delegit: eo consilio, vt cum alij omnes imperatores hominum suffragiis ad eum dignitatis gradum ascendere consueuerint, de hoc imperatore solo ad honorem efferendo, nemo mortalis omnino gloriaretur.

Constantini, de Barbaris & Britannis victoriæ. CAP. XIX.

ITaque vt primum fuit in regni solio tuto locatus, imperij portioni, quam rexisset pater, studiose prospexit: commodisque omnium gentium, quarum dominatum pater antè tenuisset, summa cum humanitate & clementia assiduè consuluit. Omnia autem Barbarorum

rum genera, circa fluuium Rhenum, & oceanum versus occidentem incolentia, quæ audacia & temeritate impulsâ seditionem conlassent, penitus repressit: & ex indomitis immanitateque efferatis mansueta effecit & ratione tractabilia. Alia vero, quorum animos adeo insanabiles animaduvertebat, vt ad vitam quiete placideque degendam nullo modo viderentur posse traduci, seclufit ab imperio, & tanquam agrestes belluas è patriæ finibus profus exturbauit. Istis ratione & consilio ab eorité compositis, reliquas orbis partes ante oculos proponens, tandem traiecit ad Britannos oceani littoribus vñdique conclusos. Quos cum viciisset, alias mundi partes, animo complecti cœpit, vt his, qui opis indigerent, subsidio maturè veniret.

Constantini studium de Roma, à Maxentij tyrannide liberanda.

CAP. XX.

DEinde in vniuersum totius mundi ambitum, ratiquam in corpus immensum aciem mentis intendēs, & ciuitatem illam, quæ quasi caput mundi est, totiusque Romani imperij moderatrix, tyrannis in seruitutem datam perspiciens, primum eius in libertatem vindicandæ potestatem illis, qui reliquas imperij partes procurabant, vtpote eum honoris gradum antè ipsum adeptis permisit. Verum vbi nullus eorum illi malo remedium potuit afferre, sed qui periculum facere in animum inducebant, turpem habuere exitum, ipse ne vitam sibi vitalem fore dixit, si ciuitatem omnium dominam & reginam ita ægre affectam & afflictam esse pateretur: & propterea ea parare sedulo studebat, quæ videbantur ad delendam tyrannidem spectare.

Quòd Constantinus dum secum idololatrarum cedes animo reuolueret, Christianismum potius amplectebatur.

CAP. XXI.

AC cum accurate, ratione animoque; lustrando comperrisset, propter maleficas & fallaces magorum præstigias

G g 2